

Svar på interpellation (2016:31) av Cecilia Brinck (M) om krav på företag som staden anlitar

Cecilia Brinck (M) har ställt två frågor till mig som handlar om vilka krav Stockholms stad ska ställa på de företag som staden köper tjänster av. Frågorna handlar om Maranataförsamlingen och den vandrarsverksamhet, Pilgrimshem hotell, som församlingen bedriver.

I regeringsformens 1 kapitel 9 paragrafen fastslås att ”domstolar samt förvaltningsmyndigheter och andra som fullgör offentliga förvaltningsuppgifter ska i sin verksamhet beakta allas likhet inför lagen samt iaktta saklighet och opartiskhet”. Denna bestämmelse brukar i dagligt tal benämnas objektivitetsprincipen, och handlar i korthet om att en kommun inte får agera partiskt eller godtyckligt i sitt beslutsfattande och inte utnyttja sin beslutanderätt för att gynna eller missgynna en viss åsikt. Skulle så ske gör sig kommunen skyldig till illojal maktanvändning, vilket skulle innebära ett brott mot grundlagen.

Konkret innebär det att en kommun inte får missgynna en part utifrån en viss åsikt, livsåskådning, ståndpunkt etc. utan att det finns saklig grund. För att saklig grund ska föreligga måste åsikten/åskådningen/ståndpunkten ha en konkret inverkan på den verksamhet som kommunens beslut gäller. Det går alltså inte att ta hänsyn till vad den aktuella parten gör i andra sammanhang.

I fallet med Pilgrimshem och Maranatarörelsen innebär det att Stockholms stad inte kan besluta att avstå från att köpa tjänsterna som Pilgrimshem säljer på grund av vilka åsikter, hur mycket de än strider mot majoritetens eller stadens visioner, som togförs av församlingen – så länge de inte har en inverkan på tjänsten som säljs. Kommunen får endast ta hänsyn till den faktiska verksamheten när beslut fattas om staden ska köpa tjänsterna eller inte.

Cecilia Brinck frågar även hur jag ser på att staden å ena sidan köper tjänster av församlingen och å andra sidan driver juridiska processer mot enskilda församlingsmedlemmar.

De processer som Cecilia Brinck hänvisar till drivs alltså mot just enskilda individer och inte ett samfund eller ett företag, närmare bestämt mot föräldrar som av olika skäl väljer att hålla sina barn hemma från skolan.

Detta är givetvis oacceptabelt och staden måste säkerställa att varje barn får den skolgång barnet har rätt till. Huruvida föräldrarna är medlemmar i en viss församling eller inte är dock inte viktigt i en sådan process, och det vore att frångå objektivitetsprincipen att låta en sådan koppling påverka om staden ska köpa tjänster av församlingen eller inte.

Avslutningsvis vill jag framhålla att jag starkt tar avstånd från de åsikter som Maranatarörelsen ger uttryck för, särskilt vad gäller rörelsens syn på homosexualitet och barnuppfostran. Jag är också av den åsikten att staden i minsta möjliga mån ska använda sig av vandrarhem och hotell som boendelösningar för hemlösa personer. Men att låta rörelsens åsikter påverka stadens agerande som en offentlig myndighet lydande under regeringsformens objektivitetsprincip är något jag inte kommer att göra. Om jag däremot får vetskap om brister i den verksamhet som staden köper tjänster av, oavsett om det hänger ihop med rörelsens åsikter eller inte, kommer jag inte tveka på att agera.

Stockholm den 11 maj 2016

Åsa Lindhagen